

AC-03

Ver 1.3

Handel in diervoeders

HISTORIEK VAN HET DOCUMENT

Versie en datum van goedkeuring	Reden van revisie	Draagwijdte van de revisie	Uiterste datum van toepassing
0.0 03/07/2008	Vereenvoudiging van de structuur	Volledig document	01/01/2009
0.1 04/08/2008	Koninklijk besluit van 1/07/08 tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 februari 2006 tot vaststelling van de voorwaarden inzake erkenning en toelating van inrichtingen in de diervoedersector (BS 23/07/08) (wijziging IV van het KB van 21/02/06)	Punt 10: In de handel brengen van als kritiek beschouwde diervoeders	01/01/2009
0.2 22/12/2008	Beter bepalen van het toepassingsgebied: opslaan van primaire producten van landbouwers	Punt 2.1.	01/01/2009
	Inventariseren van de wettelijk verplichte analyses	Punt 7.1.	
	Verduidelijking van de wettelijke eisen (« gemedicineerde diervoeders » en « als kritiek beschouwde diervoeders »)	Punt 10.1	
1.0 09/08/2012	Goedkeuring van versie 2 van de Autocontrolegids Dierenvoeders G-001	Volledig document	09/11/2012
1.1 23/08/2013	Toepassing van Verordening (EU) Nr. 225/2012 en van het KB van 21/02/2006	Punten 6, 7, 8 & 10	22/11/2013
1.2 23/12/2015	Wijziging voor overeenstemming met Franse en Engelse versie (deze wijziging heeft enkel betrekking op de Nederlandstalige versie)	Punt 7.1	23/12/2015
	Publicatie van Verordening (EU) 2015/1905 (wijziging van Verordening (EG) 183/2005)	Punten 8 & 10	
1.3 21/10/2016	Nieuwe lay-out	Volledig document	21/10/2016

Inhoudstafel

1. INLEIDING	4
2. TOEPASSINGSGBIED	4
3. PRODUCTSPECIFICATIES	5
4. AANKOOP	6
5. ONTVANGST	6
6. OPSLAG EN ANDERE PROCESSEN	7
6.1. OPSLAG VAN DIERVOEDERS	7
6.2. MEET-, DOSEER- EN CONTROLEAPPARATUUR.....	8
6.3. DROGEN.....	9
6.4. REINIGEN EN/OF SORTEREN.....	9
6.5. VERPAKKING	9
6.6. RETOURSTROMEN	9
7. CONTROLE EN ANALYSE	10
7.1. ALGEMEEN	10
7.2. MONITORING.....	13
8. ETIKETTERING, LEVERING EN AFNAME DOOR DE KLANT	13
9. PRODUCTEN MET AFWIJINGEN	15
10. IN DE HANDEL BRENGEN VAN ALS KRITIEK BESCHOUWDE DIERVOEDERS OF DIERVOEDERS DIE ONDERHEVIG ZIJN AAN DE MONITORING « DIOXINE EN DIOXINEACHTIGE PCB'S »	15
10.1. TOEVOEGINGSMIDDELEN DIE BEHOREN TOT DE GROEP « BINDMIDDELEN, ANTIKLONTERMIDDELEN EN COAGULANTEN » (TOEVOEGINGSMIDDELEN E559, E561, E566, E598 EN E568)	15
10.1.1. <i>Specifieke voorwaarden</i>	15
10.1.2. <i>Register</i>	16
10.1.3. <i>Monsters</i>	16
10.2. MONITORING VAN DIOXINE EN DIOXINEACHTIGE PCB'S	17
10.2.1. <i>Definities</i>	17
10.2.2. <i>Betrokken diervoeders</i>	17
10.2.3. <i>Soorten inrichtingen die aan de monitoring onderworpen zijn</i>	18
10.2.3.1. <i>Algemeenheden</i>	18
10.2.3.2. <i>Importeurs die diervoeders in de handel brengen</i>	18
10.2.4. <i>Monstername</i>	20
10.2.5. <i>Register</i>	20

AC-03: Handel in diervoeders

1. Inleiding

In dit document wordt ingegaan op de specifieke voedselveiligheidsaspecten bij de handel in diervoeders, zijnde:

- voedermiddelen
- toevoegingsmiddelen
- voormengsels
- mengvoeders

2. Toepassingsgebied

De handelaren van diervoeders dienen de bepalingen opgenomen in dit document 'AC-03: Handel in diervoeders' te respecteren. Een handelaar van diervoeders voorziet meestal ook in de op- en overslag van deze producten.

De activiteiten stockage en drogen die uitsluitend zijn verbonden aan de collecte en het drogen van granen, oliehoudende en eiwitrijke zaden ressorteren eveneens onder het toepassingsgebied van dit document.

Een handelaar in diervoeders kan ook primaire producten afkomstig van primaire producenten (derden) ontvangen en stockeren met de bedoeling deze producten op de markt te brengen in opdracht van de primaire producent.

Deze activiteiten worden eveneens gedekt door dit document.

Indien de handelaar ook diensten verleend zoals het op- en overslaan van diervoeders voor derden, dan dient hij specifiek de bepalingen van 'AC-04: Op- en overslag van diervoeders' te respecteren. Een handelaar is een operator die door derden geproduceerde diervoeders in de handel brengt.

Indien de handelaar diervoeders produceert dan dienen de bepalingen uit 'AC-02: Productie van diervoeders' toegepast te worden.

Transportactiviteiten per weg uitgeoefend door de handelaar dienen volgens de bepalingen uit 'AC-05: Wegtransport van diervoeders' plaats te vinden.

Voorbeeld toepassingsgebied voor een handelaar van diervoeders

Een handelaar dient de documenten 'AC-00: Inleiding', 'AC-01: Algemene bepalingen' en 'AC-03: Handel in diervoeders' toe te passen. De op- en overslagactiviteiten worden ook door deze documenten gedekt. Voor zijn transportactiviteiten per weg past de handelaar het document 'AC-05: Wegtransport van diervoeders' toe.

Indien de handelaar opslagruimte ter beschikking stelt voor op- en overslag van diervoeders voor derden dan dient hij bijkomend de bepalingen uit het document 'AC-04: Op- en overslag van diervoeders'.

Tijdens de oogst ontvangt een handelaar granen van de landbouwers in de omgeving en slaat deze op. Indien de geleverde granen een te hoog vochtgehalte hebben en indien men dit nodig acht, kan de handelaar deze granen drogen (in functie van het graan en de installatie van de

handelaar). Wanneer de primaire producent opdracht geeft aan de handelaar om de verkoop te realiseren, worden deze granen op de markt gebracht. Deze handelaar moet 'AC-00: Inleiding', 'AC-01: Algemene bepalingen' en 'AC-03: Handel in diervoeders' toepassen.

De ondernemingen die diervoeders verhandelen die dierlijke bijproducten bevatten, moeten eveneens voldoen aan de eisen vermeld in het document 'AT-11: dierlijke bijproducten'.

Een aantal voorwaarden uit de technische documenten van de 'AT'- serie moeten in beschouwing genomen worden binnen de organisatie van de hele onderneming en zijn van toepassing van zodra een aantal handelsactiviteiten worden uitgeoefend.

- 'AT-01: Wetgeving';
- 'AT-02: Meldingsplicht';
- 'AT-03: Normen, actiedrempels en meldingslimietentabel';
- 'AT-04: Praktische uitvoering van een HACCP-plan';
- 'AT-05: Monitoring';
- 'AT-09: Beheersing van mycotoxines';
- 'AT-10: Beheersing van salmonella'.

3. Productspecificaties

Voor alle verhandelde diervoeders dient de handelaar te beschikken over productspecificaties. Minimaal dienen de eisen vanuit de wetgeving (zie 'AT-01: Wetgeving') te worden gerespecteerd.

Per product of productgroep moet er een productbeschrijving zijn waaruit de gevoeligheid voor voedselveiligheidsrisico's blijkt. Deze beschrijving moet rekening houden met de componenten waaruit het product wordt samengesteld (bijvoorbeeld voedermiddelen, toevoegingsmiddelen, voormengsels) tot en met de distributie.

In de productspecificaties dienen minimaal te zijn opgenomen:

- kenmerken van het product;
- kenmerken voor het gebruik.

De kenmerken van het product omvatten minimaal een beschrijving van:

- algemene gegevens (benaming, codering, enz.);
- samenstelling (chemisch, fysisch, microbiologisch);
- gebruikte grond- en hulpstoffen;
- normen (wet- en regelgeving, afspraken met afnemers) en toleranties;
- overige kenmerken (o.a. verpakking).

De kenmerken voor het gebruik omvatten minimaal een beschrijving van:

- opslag- en bewaarcondities;
- transport- en aflevercondities;
- houdbaarheid, indien van toepassing.

Eventueel kunnen de specificaties per productgroep worden opgesteld. Onder productgroep wordt verstaan een groep van gelijkaardige producten (bvb. sojaschroot: soja 44, soja 48 en soja 50).

Producten die tot een zelfde productgroep behoren kunnen:

- afkomstig zijn van een gelijkaardig proces;

- van dezelfde origine zijn;
- een gelijkaardige samenstelling hebben;
- een gemeenschappelijke bestemming (doeldier) hebben.

Hierbij is het belangrijk dat de specifieke verschillen tussen de afzonderlijke producten binnen eenzelfde productgroep kritisch worden bekeken. De handelaar moet evalueren

De handelaar moet evalueren of aan de productspecificaties is voldaan. Deze evaluatie dient bij de ontvangst van het diervoeder in de onderneming uitgevoerd te worden.

De productspecificaties voor mengvoeders, voormengsels en toevoegingsmiddelen moeten hetzelfde zijn voor de inkomende als de uitgaande producten. Voor voedermiddelen kunnen de specificaties van inkomende en uitgaande producten verschillen (als bvb. de voedermiddelen (granen, oliehoudende zaden, eiwithoudende zaden) gedroogd worden).

Productie van diervoeders door derden voor rekening van een bedrijf.

Het kan gebeuren dat een bedrijf zijn eigen diervoeder gamma wenst te ontwikkelen, maar niet over de mogelijkheden beschikt om het te doen. Hij zal de productiestappen dan uitbesteden aan een producent, maar zal zelf de distributie van het product verzekeren.

Wanneer een handelaar een diervoeder door derden wenst te laten vervaardigen, moet hij erop toezien dat de vigerende wetgeving toegepast wordt (bvb. de producent beschikt over de vereiste erkenning) (zie punt 4)).

Wanneer hijzelf de formulatie of de etikettering voor zijn rekening neemt, moet hij zich verwijzen naar de eisen in verband met deze stappen, vermeld in document 'AC-02: Productie van diervoeders'.

4. Aankoop

De aankoop van de producten wordt gedaan op basis van de productspecificaties.

De Europese inrichtingen van diervoederleveranciers moeten volgens de Europese Verordening 183/2005 tot vaststelling van voorschriften voor diervoederhygiëne geregistreerd en eventueel erkend zijn.

In België bestaat een extra niveau tussen de registratie en de erkenning van een bedrijf zoals bepaald in de Europese Verordening (EG) nr. 183/2005: de toelating. Dit niveau wordt omschreven in het Koninklijk Besluit van 16 januari 2006 tot vaststelling van de nadere regels van de erkenningen, toelatingen en registraties afgeleverd door het FAVV (zie 'AT-01: Wetgeving').

Een Belgische inrichting van een producten- of dienstenleverancier dient te zijn erkend, toegelaten of geregistreerd, al naargelang de activiteiten van het bedrijf.

Een evaluatie van de leveranciers kan een pertinente maatregel blijken te zijn om de voedselveiligheid en de kwaliteit van de aankopen van producten en diensten te waarborgen.

5. Ontvangst

Bij de ontvangst dient te worden gecontroleerd of de ontvangen producten voldoen aan de gestelde eisen. De begeleidende documenten en eventuele analysedocumenten moeten worden nagekeken (bvb. voor de als kritiek beschouwde diervoeders).

Alle producten aanwezig in een onderneming worden geacht, behoudens bewijs van het tegendeel, gehouden te zijn met het oog op verhandeling of gebruik (eventueel na verwerking) voor dierlijke voeding in het binnenland.

De producten dienen steeds te voldoen aan de wettelijke vereisten van het land van bestemming (bvb. etikettering). Indien het land van bestemming niet bekend is, dient het product te voldoen aan de wettelijke vereisten van het land waar de producten door de handelaar worden opgeslagen.

Bij de ontvangst moeten de diervoeders onderworpen worden aan een ingangscntrole (bvb. geur, kleur, structuur, vochtgehalte, temperatuur). Verpakte producten dienen te worden gecontroleerd op beschadigingen.

Een procedure die beschrijft wat dient te gebeuren met producten die niet voldoen aan de gestelde eisen (bvb. weigering, aanvaarden onder bepaalde voorwaarden, andere bestemming geven) moet bestaan en dient toegepast te worden indien nodig.

Bij ontvangst van voedermiddelen, toevoegingsmiddelen, voormengsels en mengvoeders moeten in het register volgende gegevens worden bijgehouden:

- benaming van het product;
- naam en adres leverancier;
- receptiedatum;
- hoeveelheid;
- lotnummer leverancier;
- houdbaarheidsdatum, indien van toepassing.

6. Opslag en andere processen

6.1. Opslag van diervoeders

Alle producten, zowel in bulk als in zak, moeten zo zijn opgeslagen dat:

- ze gemakkelijk kunnen worden geïdentificeerd;
- ze fysisch zijn gescheiden van andere producten;
- verwarring met andere producten is uitgesloten;
- de houdbaarheidsdatum niet wordt overschreden;
- aan de bewaaromstandigheden die vermeld staan op het etiket wordt voldaan.

De opslag van de producten moeten dusdanig zijn dat de kans op beschadiging van de verpakking, morsen of weglekken van het product tot een minimum wordt herleid.

Diervoeders moeten zo worden opgeslagen dat ze gemakkelijk te identificeren zijn en verwarring met andere diervoeders uitgesloten is.

Van zodra een product dat in transit is of bestemd is voor export buiten de Europese Unie, wordt opgeslagen in een onderneming, moet een vermelding « Export » zichtbaar worden aangebracht. De eigenaar of de onderneming die het product opslaat, moet, op basis van de beschikbare documenten, alle gegevens met betrekking tot de bestemming van het product kunnen ter beschikking stellen, ten laatste op het moment van levering.

Om de omvang van een mogelijke *recall* te beperken, is het aangeraden om regelmatig de silo's en de opslagruimten van droge producten volledig te ledigen. Alle ledigingen moeten worden geregistreerd.

Receptiënten die dienen voor opslag en vervoer van de hieronder vermelde producten die bestemd zijn voor gebruik in diervoeders, mogen niet gebruikt worden voor opslag of vervoer van andere producten, tenzij deze voldoen aan de normen die van kracht zijn in de sector van de diervoeders.

Dit is van toepassing op de volgende diervoeders:

- mengvetten;
- plantaardige oliën;
- van plantaardige oliën afgeleide producten.

Indien er een risico van verontreiniging bestaat, moeten deze producten gescheiden worden gehouden van elke andere lading.

Indien dit gescheiden gebruik niet mogelijk is, worden de receptiënten grondig gereinigd zodat ieder spoor van het product verwijderd wordt, als die receptiënten eerder werden gebruikt voor producten die niet voldoen aan de voorschriften die gelden in de sector van de diervoeders.

De toe te passen procedure moet schriftelijk vastgelegd zijn.

Dierlijke vetten die afgeleid zijn van categorie 3-materiaal moeten vervoerd en opgeslagen worden in overeenstemming met de in Verordening (EG) nr. 1069/2009 vastgelegde geldende voorschriften (zie 'AT-11: Dierlijke bijproducten').

Tijdens het opslaan worden voeders in bulk voor herkauwers bewaard in bedrijfsruimten die fysiek gescheiden zijn van die waar dierlijke eiwitten die in de voeding van niet-herkauwers zijn toegestaan (overeenkomstig bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 999/2001), en voeders die dergelijke eiwitten bevatten, in bulk worden bewaard.

6.2. Meet-, doseer- en controleapparatuur

Er moet een lijst bestaan van alle meet-, doseer- en controleapparatuur in het bedrijf. Dit zijn bijvoorbeeld weegtoestellen, thermometers, vochtigheidsmeters, doseerapparatuur.

Van deze apparatuur moet duidelijk zijn vastgelegd:

- a. wat de minimaal en maximaal toegelaten belasting of meetbereik is;
- b. wat de nauwkeurigheid van het apparaat is;
- c. wat de toegelaten afwijking van het apparaat is.

Wanneer de nauwkeurigheid van het apparaat de toegelaten afwijking overschrijdt, dient deze te worden gekalibreerd of vervangen.

De apparatuur moet eenvoudig te reinigen zijn.

De weegapparatuur moet worden afgestemd op de af te wegen hoeveelheid.

Weegapparatuur die wordt gebruikt om goederen te wegen die verkocht zullen worden (bvb. weegbruggen, afzakinstallaties), moeten elke 4 jaar worden geijkt. Deze ijking dient uitgevoerd te worden door een door de wetgever erkende controle-instelling. Ondernemingen in België vinden een lijst van erkende instellingen terug op de website van de FOD Economie, dienst Metrologie.

Weegapparatuur voor intern gebruik moet regelmatig worden gecontroleerd en gekalibreerd.

Deze kalibratie en controle frequentie moet door de firma worden bepaald (bvb. op basis van een gevarenanalyse).

Deze voorschriften en frequenties moeten vastliggen in procedures. De registraties moeten worden bijgehouden.

6.3. Drogen

De droging bestaat uit een mechanische fase van (facultatieve) voorreiniging en een droogfase. De lucht die de warmte doorheen het te drogen product transporteert, moet schoon zijn. Het is van belang dat deze geen besmettingsbron vormt voor het diervoeder.

Opgelet, door rechtstreeks contact met de verbrandingsgassen kunnen de producten tijdens het droogproces eventueel worden gecontamineerd met toxische stoffen.

Door de controle van het vochtgehalte van het uitgaande product, de controle van de temperatuur van het product en van de lucht kan men deze stap beheersen.

6.4. Reinigen en/of sorteren

Hierdoor kan men vreemde voorwerpen verwijderen en/of de diervoeders onderling scheiden.

Het is essentieel dat men nagaat of de producten die voortkomen uit deze procedés (bvb. sorteerresten) voldoen aan de beoogde specificaties. Hun eventuele gebruik in diervoeders moet aan een specifieke evaluatie worden onderworpen.

Diervoeders mogen geen giftige stoffen of voor de gezondheid van mensen of dieren schadelijk stof bevatten.

6.5. Verpakking

De keuze van het verpakkingsmateriaal is afhankelijk van:

- de aard van het te verpakken diervoeder;
- de beheersing van de risico's die verband houden met een besmetting waarvan het verpakkingsmateriaal aan de basis ligt;
- de beheersing van de risico's die verband houden met een besmetting die langs het verpakkingsmateriaal wordt overgedragen.

In uitzonderlijke gevallen (bvb. vloeibare producten), kan gebruik worden gemaakt van herbruikbare recipiënten. In dit geval moet de onderneming een reinigingsmethode van de recipiënten instellen waarmee de voedselveiligheid van de producten die erin verpakt zullen worden is gewaarborgd.

Tijdens het verpakken worden voeders in bulk voor herkauwers bewaard in bedrijfsruimten die fysiek gescheiden zijn van die waar dierlijke eiwitten die in de voeding van niet-herkauwers zijn toegestaan (overeenkomstig bijlage IV bij de Verordening (EG) nr. 999/2001) en voeders die dergelijke eiwitten bevatten, in bulk worden bewaard.

6.6. Retourstromen

Er bestaan 2 types retourstromen: de interne retourstromen hebben hun oorsprong in het bedrijf zelf (bvb. retour van de afzaklijn, sorteerresten) en externe retourstromen (producten die bij klanten worden terug gehaald).

De activiteiten dienen op een dusdanige manier georganiseerd te worden dat retourstromen tot een minimum worden herleid.

Het stof, afkomstig van de vloer, mag niet als retourstroom worden beschouwd.

Retourstromen en stof

Het stof afkomstig van het reinigen van de vloer of van andere oppervlakken mag niet gereïncorporeerd worden in diervoeders. Het gaat hier specifiek over het stof dat zich mettertijd ophoopt in het bedrijf en niet over een occasionele uitstoot van stof afkomstig van poedervormige of meelachtige (bloemige) diervoeders tijdens bijvoorbeeld de vermaling of de levering. Na het lozen van een stoffig product in de verzamelbunker blijven gewoonlijk nog resten van het product in de vrachtwagen of op de roosters achter. Het gaat dikwijls over aanzienlijke hoeveelheden van het product die dan in de bunker kunnen geveegd worden en zo teruggevoerd worden naar het lot.

De ruimtes waar de retourstromen worden opgeslagen dienen geregistreerd te zijn.

Retourstromen dienen, indien mogelijk, te worden teruggevoerd naar het lot waarvan ze afkomstig zijn.

Uit de traceerbaarheidsgegevens moet kunnen worden afgeleid:

- de hoeveelheid en de plaats van elk retour;
- de loten waarin retourproducten zijn verwerkt.

Voor externe retourstromen dient de biologische, chemische en bacteriologische kwaliteit bekend te zijn. Men moet nagaan of er geen kruiscontaminatie op het externe bedrijf heeft plaatsgevonden. Voor het terughalen dient een procedure te bestaan. Voor externe retourstromen wordt tevens een klachtenadministratie bijgehouden.

Voor elke retourstroom dient te worden vastgelegd:

- de wijze waarop ze zijn behandeld;
- de wijze waarop de behandeling wordt geregistreerd en gecontroleerd.

De te volgen procedure dient schriftelijk te worden vastgelegd.

7. Controle en analyse

7.1. Algemeen

Naast het nemen van stalen in het kader van traceerbaarheid (zie punten 6 en 10), kan het bedrijf er ook aan gehouden zijn om stalen te nemen voor analyses. Deze analyses moeten gezien worden als een controle middel die toelaat om:

- aan te tonen dat het diervoeder voldoet aan de eisen;
- aan te tonen dat het voedselveiligheidssysteem voldoet aan de eisen;
- het voedselveiligheidssysteem continu te verbeteren.

Analyses in het kader van de autocontrole kunnen worden uitgevoerd in een intern laboratorium dat over voldoende materiaal en middelen beschikt en dat werkt volgens interne procedures voor het uitvoeren van die bepaalde analyses (toe te passen methodologie, kalibratie van de apparatuur, etc.).

Het bedrijfseigen laboratorium dat analyses uitvoert voor een bedrijf of voor een derde, moet aan de ringtesten deelnemen.

In België zijn de laboratoria verplicht het principe van de meldingsplicht toe te passen (zie 'AT-02: Meldingsplicht'); ze moeten het FAVV in kennis stellen van alle overschrijdingen, bvb. van de maximale toegestane gehaltenes.

In het kader van de controle van de dioxinen en de dioxineachtige PCB's (zie punt 14.2) moet de onderneming expliciet opdracht geven aan het laboratorium om de analyseresultaten aan de bevoegde autoriteit te melden bij overschrijding van de maximumgehalten voor dioxinen en dioxineachtige PCB's.

Drie gevallen kunnen zich voordoen:

1. het laboratorium is gevestigd in dezelfde lidstaat als de onderneming. In dit geval is de bevoegde overheid deze van de lidstaat (in België het FAVV);
2. Het laboratorium is gevestigd in een andere lidstaat dan de onderneming. In dit geval moet het laboratorium de overschrijding van het analyseresultaat melden aan de bevoegde overheid van dit land, die deze informatie vervolgens doorgeeft aan de bevoegde overheid van de lidstaat waar de onderneming zich bevindt;
3. De analyse is toevertrouwd aan een laboratorium buiten de Europese Unie, in een derde land. In dit geval moet de onderneming de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar zij gevestigd is inlichten en aantonen dat het laboratorium de analyses uitvoert in overeenstemming met de Europese wetgeving (zie 'AT-01: Wetgeving').

De melding door het laboratorium ontslaat de operator niet van zijn plicht om dit eveneens te melden aan de bevoegde autoriteit.

In België bestaan een aantal wettelijke teksten die de uitvoering van analyses voor welbepaalde parameters verplicht maken.

In deze gevallen stelt de wet gewoonlijk voorop dat men gebruik maakt van een laboratorium dat voor de betreffende parameter een erkenning van het FAVV heeft of een accreditatie ISO 17025.

Indien een Belgisch bedrijf, erkend of toegelaten, niet beschikt over voldoende middelen ter controle, dient het een contractuele verbintenis te kunnen voorleggen met een geschikt laboratorium waaraan de analyses worden toevertrouwd. De schriftelijke opdracht van de analyses (per brief, per email, per fax) kan het contract vervangen. De schriftelijke opdracht van de analyses (per brief, per email, per fax) kan het contract vervangen.

Het contract en de opdrachten moeten de lijst van te realiseren analyses vermelden.

Onderstaande tabel bevat de verplichte analyses, de kwalificaties van de laboratoria alsook de referentie naar de wet.

Verplichte parameter(s)	Toepassingsgebied	Kwalificatie laboratoria	Referentie in de wet
Dioxine	Additieven E559, E561, E566, E598 en E568 van de groep « Bindmiddelen, verdunningsmiddelen en stollingsmiddelen » (zie punt 10)	Erkenning FAVV of accreditatie	KB 21/02/06 - Bijlage IV
Afhankelijk van het type van de	Tegenanalyse, uitgevoerd volgend op een officiële	Erkenning FAVV	KB 15/04/05 – Art 2

Verplichte parameter(s)	Toepassingsgebied	Kwalificatie laboratoria	Referentie in de wet
controle door het FAVV	controle door het FAVV		

De onderneming werkt een controleplan uit met daarin de verschillende procesmatige kritische controlepunten (stockage, drogen, sorteren, etc.) vanaf de ontvangst tot aan de levering van het diervoeder. Er moet minstens een toezicht zijn op de kritische controlepunten. Dit kan gebeuren bijvoorbeeld aan de hand van een analyse, een visuele controle, door het meten van een bepaalde parameter zoals temperatuur of pH.

Dit controleplan is sterk afhankelijk van de bedrijfseigen processen (opslag, drogen, sorteren, etc.). De controle op de CCP's gelinkt aan de processtappen moeten niet de voorwaarden uit het document AT-05 volgen in tegenstelling met de monitoring van CCP's gelinkt aan het product. De onderneming bepaalt de controlefrequentie op de processtappen in functie van de eindcontrole en de gevaren die in het eindproduct zouden kunnen voorkomen.

Voorbeeld

Een handelaar doet opslag van granen die geïmporteerd werden bij de boeren. Hij meet de temperatuur van de granen 1 keer per week. De onderneming heeft de parameter 'temperatuur' van de stock immers geïdentificeerd als CCP (procesmatige CCP). Dit punt dient gevolgd te worden volgens een door het bedrijf vastgestelde frequentie (in dit geval is het 1 keer/week). Van zodra de temperatuur een bepaalde grenswaarde T, die de onderneming had vastgelegd, overschrijdt, gaat men over tot ventilatie van de stock waar de temperatuur werd overschreden.

Het controleplan zal eveneens het bemonsteringsplan dat uitgevoerd wordt in het kader van 'AT-05: Monitoring' bevatten (zie 7.2).

Naargelang het bedrijf zal het controleplan betrekking hebben op:

- de aangekochte (inkomende) en verkochte (uitgaande) producten (zie punt 7.2);
- de controle die de van kracht zijnde wetgeving oplegt (bvb. in België, de controle m.b.t. als kritiek beschouwde diervoeders, zie punt 10);
- de bemonstering en analyse van de parameters van de processen die in de onderneming ontwikkeld zijn en vastgelegd in het HACCP-plan;
- de opvolging van de parameters op vraag van de afnemer (bvb. in het kader van een commerciële vraag).

Wettelijke analyseplicht en HACCP plan.

De toepassing van bepaalde wettelijke maakt het uitvoeren van analyses verplicht (zoals bvb. het zoeken naar de aanwezigheid van dierlijke eiwitten of de dioxine monitoring). Deze wetgeving moet niet noodzakelijk door alle operatoren toegepast worden (bvb. enkel van toepassing voor producenten) en zeker niet wanneer zij buiten de Europese Unie gevestigd zijn.

Een bedrijf dat zich bij dergelijke operatoren bevoorradt, moet met dit gegeven rekening houden bij de geveanalyse (cf. document 'AT-04 : Praktische uitvoering van het HACCP-plan') en bepalen

of bijkomende analyses dienen uitgevoerd te worden op het aangekocht product (cf. document 'AT-05 : Monitoring').

7.2. Monitoring

Indien, in het kader van autocontrole, de analyses worden gebruikt als controlemiddel of beheersmaatregel, dient de onderneming deze op te nemen in het individueel monitoringplan. Dit dient schriftelijk vastgelegd en nageleefd te worden.

Enkel indien het proces (bvb. langdurige opslag) aanleiding geeft tot nieuwe CCP's of PVA's, moet dit plan betrekking hebben op de verkochte (uitgaande) producten, conform het document 'AT-05: Bemonstering'. In dit geval moet de handelaar ook een niveau 1 bemonstering voor deze CCP's of PVA's uitvoeren.

De resultaten van de analyses dienen te worden geregistreerd.

De handelaar houdt een overzicht bij van de analyseresultaten.

Individueel monitoringplan versus sectoraal monitoringplan (AT-05)

Bepaalde sectoren kunnen een statistisch onderbouwd sectoraal monitoringplan uitwerken. Een dergelijk plan moet opgesteld worden volgens de principes uit het document 'AT-05: Monitoring'. In een dergelijk sectoraal monitoringplan worden van de ingaande producten en/of uitgaande producten gemeenschappelijke parameters vastgelegd die zullen worden bemonsterd en geanalyseerd. Door in groep op te treden wordt een representatief overzicht bekomen van analyseresultaten.

Bedrijven die deelnemen aan een sectoraal monitoringplan kunnen voor de parameters die ze hebben bepaald in hun individueel monitoringplan, maar die ook opgenomen zijn in het sectoraal plan, naar het laatste verwijzen.

Analyseresultaten

Indien de onderneming reeds over een analyseresultaat beschikt naar aanleiding van de toepassing van een wettelijk verplichte monitoring, moet het betreffende lot niet opnieuw geanalyseerd worden in het kader van een ander luik van het controleplan (bvb. als CCP) gezien er reeds een resultaat beschikbaar is voor dit lot.

Dit is uiteraard alleen mogelijk:

- Indien de link tussen het geanalyseerde lot en het analyserapport ondubbelzinnig vastgesteld kan worden (bvb. met aanduiding van het lotnummer op het analyserapport);
- Indien het laboratorium dat de analyse uitvoerde aan de gestelde vereisten voldoet (bvb. accreditatie);
- Indien de leverancier aan de eisen van punt 5 voldoet.

8. Etikettering, levering en afname door de klant

Bij afname van het product door de klant of bij de aflevering zijn de wettelijke vermeldingen (zie 'AT-01: Wetgeving') duidelijk aangegeven op de verpakking of de begeleidende documenten.

Ook de eventuele wachttermijnen, toedieningsvoorschriften en specifieke opslag- en gebruikcondities die voortvloeien uit de eigenschappen van het diervoeders moeten duidelijk zijn vermeld voor de afnemer.

Een correcte benaming van het diervoeder is zeer belangrijk. Als ze bestaan, is het aanbevolen om de benamingen te gebruiken van de voedermiddelen die opgenomen zijn in de Europese catalogus voor voedermiddelen.

De wettelijke voorschriften met betrekking tot de etikettering en de levering van diervoeders staan vermeld in de volgende documenten (cf. 'AT-01: Wetgeving'):

- voor de voedermiddelen:
  - o Verordening (EG) nr. 767/2009 betreffende het op de markt brengen en het gebruik van diervoeders;
  - o Ministerieel Besluit van 12/02/1999 betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders (met name Hoofdstuk II van dit ministerieel besluit).
- voor de toevoegingsmiddelen (en de bijzondere stikstofhoudende producten):
  - o Verordening (EG) nr. 767/2009 betreffende het op de markt brengen en het gebruik van diervoeders;
  - o Verordening (EG) nr. 1831/2003 betreffende toevoegingsmiddelen bestemd voor diervoeders;
  - o Ministerieel Besluit van 12/02/1999 betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders (met name Hoofdstuk II van dit ministerieel besluit).
- voor de voormengsels:
  - o Verordening (EG) nr. 767/2009 betreffende het op de markt brengen en het gebruik van diervoeders;
  - o Verordening (EG) nr. 1831/2003 betreffende toevoegingsmiddelen bestemd voor diervoeders;
  - o Ministerieel Besluit van 12/02/1999 betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders (met name Hoofdstuk II van dit ministerieel besluit).
- voor de mengvoeders:
  - o Verordening (EG) nr. 767/2009 betreffende het op de markt brengen en het gebruik van diervoeders;
  - o Koninklijk Besluit van 28/06/2011 betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders;
  - o Ministerieel Besluit van 12/02/1999 betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders (met name Hoofdstuk II van dit ministerieel besluit).

Etikettering en bestemming van het product

Het etiket van de producten moet duidelijk laten zien of ze bestemd zijn voor diervoeders of voor andere doeleinden. Het is met name om deze reden dat de wet vermeldingen zoals « toevoegingsmiddel », « voormengsel », « voedermiddelen », « mengvoeders », etc. oplegt.

Als van een bepaald lot van een product wordt verklaard dat dit niet bestemd is voor gebruik in diervoeders, mag deze verklaring achteraf door een exploitant in een later stadium van de keten niet worden gewijzigd.

Een exploitant van een diervoederbedrijf die verantwoordelijk is voor activiteiten met betrekking tot de detailhandel of distributie die niet van invloed zijn op de etikettering, draagt naar best vermogen bij tot de naleving van de etiketteringsvoorschriften, met name door geen diervoeders te leveren

waarvan hij weet of op grond van de hem ter beschikking staande gegevens beroepshalve had moeten concluderen dat deze niet aan die voorschriften voldoen.

Diervoeders die geheel of gedeeltelijk uit genetisch gemodificeerde organismen (GGO) bestaan of diervoeders die met GGO's geproduceerd zijn, moeten volgens Verordening (EG) nr. 1829/2003 en Verordening (EG) nr. 1830/2003 worden geëtiketteerd.

Diervoeders die dierlijke eiwitten bevatten die in de voeding van niet-herkauwers zijn toegestaan (overeenkomstig bijlage IV bij de Verordening (EG) nr. 999/2001 en die geen voeders voor gezelschapsdieren zijn, mogen alleen worden geleverd aan inrichtingen waar geen herkauwers worden gehouden, vetgemest of gefokt.

Bij levering van voedermiddelen, toevoegingsmiddelen, voormengsels en mengvoeders moeten in het register volgende gegevens worden bijgehouden:

- Benaming van het product;
- Naam en adres klant;
- Leveringsdatum;
- Hoeveelheid;
- Lotnummer;
- Houdbaarheidsdatum, indien van toepassing.

Indien de aankoper van mengvoeders een veehouder is die over een door de autoriteiten toegekend beslagnummer beschikt, moet dit beslagnummer worden vermeld bij elke levering van een mengvoeder.

9. Producten met afwijkingen

Als een lot niet voldoet aan de vastgestelde criteria, dan moet dit lot:

- In het bedrijf een behandeling, zoals drogen, sorteren, verpakken ondergaan zodat ze terug voedselveilig is. Wanneer een adequate behandeling niet mogelijk is, dan dient het lot buiten de diervoedersector te worden gebruikt of;
- Een andere bestemming krijgen. Als het lot verkocht wordt, moet de klant schriftelijk op de hoogte worden gesteld van de afwijkingen of;
- Vernietigd worden.

Installaties (bvb. opslagruimten) waar besmette loten ontdekt zijn, dienen zorgvuldig te worden gereinigd zodat herbesmetting van volgende loten wordt vermeden. Hiervoor dient een procedure te zijn vastgelegd.

10. In de handel brengen van als kritiek beschouwde diervoeders of diervoeders die onderhevig zijn aan de monitoring « dioxine en dioxineachtige PCB's »

10.1. Toevoegingsmiddelen die behoren tot de groep « bindmiddelen, antiklontermiddelen en coagulanten » (Toevoegingsmiddelen E559, E561, E566, E598 en E568)

10.1.1. Specifieke voorwaarden

De Belgische onderneming die « als kritiek beschouwde diervoeders¹ » (toevoegingsmiddelen E559, E561, E566, E598 en/of E568) in de handel brengt, die zij niet betrokken heeft bij een conform de Belgische wetgeving toegelaten leverancier (bvb. invoer) moet aan de volgende specifieke voorwaarden voldoen:

- Door een volgens de ISO 17020 normen geaccrediteerde keuringsinstelling of door het ISO 17025 normen geaccrediteerde labo dat de analyses zal uitvoeren in 3 exemplaren van 500 gram een representatief monster laten nemen van elke lot "als kritiek beschouwd diervoeder" die voor het eerst op de Belgische markt in het verkeer wordt gebracht. Het monster moet verzegeld en geëtiketteerd zijn door de instelling waarvan sprake en moet worden bewaard in opslagomstandigheden die ongewone wijzigingen van de samenstelling of bederf onmogelijk maken;
- Het eerste exemplaar bezorgen aan een laboratorium dat daartoe door het FAVV is erkend of geaccrediteerd volgens de ISO 17025 normen;
- Door dit laboratorium het dioxinegehalte laten bepalen voor de toevoegingsmiddelen E559, E561, E566, E598 en E568;
- Het FAVV in kennis stellen van alle overschrijdingen van de normen voor ongewenste stoffen. De eventueel betrokken loten moeten ook aan het FAVV overgemaakt worden;
- Het tweede exemplaar bewaren met het oog op de traceerbaarheid (ter beschikking van een latere controle), en het derde exemplaar bewaren om eventueel zijn rechten te verdedigen gedurende zes maand nadat het betreffende lot in de handel is gebracht;
- Het analyserapport bewaren, met vermelding van de naam van de instelling die de bemonstering heeft uitgevoerd, indien het product bestemd is voor haar eigen productie;
- Het analyserapport toevoegen, met vermelding van de naam van de instelling die de bemonstering heeft uitgevoerd, voor elke keer dat het door de onderneming geproduceerde lot als kritiek beschouwde diervoeders in het verkeer wordt gebracht.

10.1.2. Register

De Belgische handelaar moet tevens een register bijhouden, met vermelding van:

- Aard en hoeveelheid van de als kritiek beschouwde aangekochte diervoeders;
- Datum van ontvangst;
- Ingeval van aankoop: indien van toepassing, nummer van het lot of van het productiegedeelte in geval van continue productie alsook de precieze aanduiding van de opslagplaats (tanknummer, silonummer, etc.) ingeval van opslag in bulk;
- Ingeval van in de handel brengen (verkoop): naam en adres van de aankopers alsook nummer van de partij of het productiegedeelte in geval van continue productie alsook de precieze aanduiding van de opslagplaats (tanknummer, silonummer, etc.) ingeval van opslag in bulk.

10.1.3. Monsters

De onderneming bewaart gedurende 6 maand een representatief monster van 500 gram van elk lot van als kritiek beschouwde diervoeders en houdt dit ter beschikking voor eventuele controles. Zij bewaart eveneens het analyseverslag dat het lot vergezelt.

 Monstername van als kritiek beschouwde diervoeders door het Belgische bedrijf	
Inkomend product	Bewaarperiode

¹ Zie KB van 21/02/2012 en ook bijhorende bijlage IV.

Toevoegingsmiddelen van groep 'Bindmiddelen, verdunningsmiddelen en stollingsmiddelen': E559, E561, E566, E598 en E568	min. 6 maanden
--	----------------

De monsters moeten eenduidig te identificeren zijn en worden bewaard zodat een wijziging van de eigenschappen uitgesloten is of geminimaliseerd wordt.

10.2. Monitoring van dioxine en dioxineachtige PCB's

10.2.1. Definities

Product dat is afgeleid van categorie 3 dierlijke vetten:

Elk voedermiddel dat is afgeleid van dierlijke vetten en verwerkt is in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 1069/2009. Verwerkte dierlijke eiwitten vallen niet onder deze definitie.

10.2.2. Betrokken diervoeders

De monitoring die van toepassing is in de Europese Unie heeft betrekking op de volgende diervoeders²:

- ruwe kokosolie;
- van oliën en vetten afgeleide producten van plantaardige oorsprong;
- dierlijke vetten;
- van dierlijke vetten afgeleide producten;
- visoliën met uitzondering van geraffineerde olie;
- van visolie afgeleide producten, uitgezonderd geraffineerde olie;
- teruggewonnen oliën of vetten van de levensmiddelenindustrie;
- gemengde vetten en oliën;
- van oliën en vetten afgeleide producten ;
- mengvoeders voor voedselproducerende dieren (met uitzondering van gemengde vetten en oliën).

Vetmenging en mengvoeders

Conform aan de definitie van een mengvoeder (zie 'AC-00: Inleiding'), moeten sommige mengsels van vetten beschouwd worden als mengvoeders.

Dit geldt bvb. mogelijk voor volgende mengsels:

- een olie of vet met een of meerdere vetzuren;
- een vet van dierlijke oorsprong (landdieren) met een visolie;
- een plantaardige olie met een dierlijk vet of een visolie.

Een mengsel van producten die behoren tot dezelfde vermelding in deel C van de Europese catalogus van voedermiddelen (zelfde nummer) en afgeleid zijn van dezelfde planten- of diersoort moet beschouwd worden als een voedermiddel. Indien de soorten waaruit het product vervaardigd is, gekend zijn, moet het etiket deze vermelden. Hetzelfde principe geldt voor een mengsel van twee dierlijke vetten of twee visoliën.

Als een vetmengsel als mengvoeder moet beschouwd worden, betekent dit tevens dat alle normen en interventiedrempels die van toepassing zijn op mengvoeders ook van toepassing zijn voor dit

² In België worden deze verschillende diervoeders, uitgezonderd de mengvoeders, eveneens beschouwd als « kritiek geachte diervoeders » in de zin van het Koninklijk besluit van 21/02/2012 et en bijhorende bijlage V.

vetmengsel.

10.2.3. Soorten inrichtingen die aan de monitoring onderworpen zijn

10.2.3.1. Algemeenheden

Bedrijven die deze producten in de handel brengen zijn niet onderworpen aan een specifieke monitoring met een vaste bepaalde frequentie, met uitzondering van de importeurs (cf. 10.2.3.2).

Handelaars die vetten, oliën of afgeleide producten commercialiseren bestemd om gebruikt te worden in diervoeders, moeten de gehalten aan dioxine en dioxineachtige PCB's laten analyseren door geaccrediteerde laboratoria en conform de in de Europese wetgeving opgenomen methodes.

De monitoring van deze diervoeders moet gebeuren in functie van de HACCP analyse (zie 'AT-04: Praktische uitvoering van het HACCP plan' en 'AT-05: Monitoring').

Handel en vetmenging

Een inrichting die ruwe vetten, geraffineerde oliën, dierlijke vetten, uit de voedingsindustrie teruggewonnen oliën en/of afgeleide producten mengt om een olie of een mengvet bestemd voor de diervoeding te vervaardigen, wordt beschouwd als een producent en moet als dusdanig het document 'AC-02: Productie van diervoeders' toepassen. Dit houdt nl. in dat een erkenning nodig is en een specifieke monitoring van de dioxine en dioxineachtige PCB's moet toegepast worden.

De opslag van opeenvolgende loten in eenzelfde silo wordt niet beschouwd als een vetmenging. Hierbij wordt aangenomen dat opeenvolgende opslag gebeurt met een tijdelijke scheiding van de verschillende in de silo aanwezige loten. Dit betekent dus dat enkel een restant van het voorgaande lot eventueel kan aanvaard worden zonder dit als « mengsel » te beschouwen.

10.2.3.2. Importeurs die diervoeders in de handel brengen

De exploitanten van de diervoederbedrijven die diervoeders, die in tabel hieronder opgenomen zijn, importeren en in de handel brengen, moeten de gehalten aan dioxines en dioxineachtige PCB van deze verschillende producten controleren volgens de aangegeven frequentie;

Geïmporteerde producten	Frequentie	Maximale lotgrootte
Ruwe kokosolie	Alle loten (100%)	1000 ton
Van oliën en vetten afgeleide producten uitgezonderd: <ul style="list-style-type: none"> - glycerine, - lecithine, - gommen, - zure oliën uit chemische raffinage, - door splitsen verkregen ruwe vetzuren, - door splitsen verkregen zuiver gedestilleerde vetzuren,,	Alle loten (100%)	1000 ton

Geïmporteerde producten	Frequentie	Maximale lotgrootte
- zepen.		
Dierlijke vetten	Alle loten (100%)	1000 ton
Visolie	Alle loten (100%)	1000 ton
Bij de exploitanten van de levensmiddelenindustrie teruggewonnen oliën en vetten	Alle loten (100%)	1000 ton
Gemengde vetten en oliën	Alle loten (100%)	1000 ton
Tocopherolen gewonnen uit plantaardige olie en daaruit vervaardigd tocoferylacetaat	Alle loten (100%)	1000 ton

De geïmporteerde producten die niet betrokken door deze specifieke monitoring zijn onderworpen aan een monitoring opgesteld in het kader van de HACCP analyse (cf. documenten 'AT-04 : Praktische uitvoering van het HACCP plan' en 'AT-05 : Monitoring').

De maximale omvang van het ontvangen lot mag in geen enkel geval overschreden worden, tenzij aangetoond is dat het volume van een homogene lading³ groter is dan de maximaal toegestane omvang van het lot **en** indien er een representatieve bemonstering gebeurde van het lot. In dat geval worden de analysesresultaten van de representatieve monsters van het lot aanvaard.

Afwijking

Wanneer een exploitant van de diervoedersector over bewijsstukken beschikt waaruit blijkt dat een lot van een product, of alle componenten van een lot die in zijn bedrijf binnenkomen reeds voorafgaand geanalyseerd werden gedurende de productie-, verwerkings- of distributiefase, en dit conform de monitoring van dit punt, dan is deze exploitant niet meer verplicht om dit lot te analyseren. Hij voert verder de analyses uit conform zijn eigen HACCP plan (zie 'AT-04: Praktische uitvoering van het HACCP-plan');

De betrokken importeurs laten de producten analyseren in een geaccrediteerd labo teneinde de som van de dioxines en de dioxineachtige PCB's te bepalen.

De analyses moeten uitgevoerd worden volgens de op Europees niveau bepaalde methodes (zie Verordening (EG) nr. 152/2009).

Elke lot geanalyseerde producten moet vergezeld zijn van een bewijsstuk waaruit blijkt dat deze producten of alle bestanddelen daarvan zijn geanalyseerd of voor een analyse naar een geaccrediteerd laboratorium zijn gestuurd.

Het bewijs van analyse moet een ondubbelzinnige link leggen tussen de levering en het geteste lot of loten. Met name wanneer de levering wordt verkregen uit meer dan één partij of bestanddeel, moet het te leveren bewijsstuk betrekking hebben op elk van de bestanddelen van de levering.

³ Merk op dat er verwezen wordt naar 'lading' (of zending). De maximale lotgrootte mag dus enkel overschreden worden indien het eenzelfde vervoermiddel betreft (bv. een boot, enz.).

10.2.4. Monstername

De monsters mogen genomen worden door een operator of door een derde (vb. geaccrediteerde onafhankelijke instelling).

Een Belgische exploitant die de in de punten 10.1 en 10.2 beschreven monitoring toepast, moet voldoen aan volgende specifieke eisen^{4 5}:

- op de exploitatiesite, door een ISO 17020 geaccrediteerde keuringsinstelling, een representatieve monstername in 3 exemplaren van 500g laten uitvoeren van de betreffende diervoeders. De bemonstering mag eveneens uitgevoerd worden door een ISO 17025 geaccrediteerd laboratorium dat opdracht kreeg voor de analyse. Het monster moet bewaard worden volgens een werkwijze die iedere abnormale verandering of bederf uitsluit;
- het toevertrouwen van het eerste exemplaar aan een hiertoe door het FAVV erkend laboratorium of aan het labo dat hiervoor ISO 17025 erkend is;
- door dit laboratorium een bepaling laten uitvoeren van de gehalten aan dioxinen en dioxine-achtige PCB's volgens de methodes die in de Europese wetgeving beschreven zijn (zie AT-01: Wetgeving);
- het melden van iedere overschrijding van de normen en interventiedremels voor ongewenste stoffen aan het FAVV en het betreffende lot ter beschikking houden van de betreffende controle;
- het bewaren van het tweede exemplaar voor de traceerbaarheid (ter beschikking voor een latere controle) en van het derde exemplaar dat dient om eventueel de rechten te verdedigen gedurende de 6 maanden die volgen op de datum van het in de handel brengen van het betreffende lot.

10.2.5. Register

Een onderneming die in België gevestigd is, moet eveneens een register bijhouden met de volgende gegevens:

- de aard en de hoeveelheid van de geproduceerde of aangekochte diervoeders;
- productiedatum of datum van ontvangst;
- indien van toepassing, het lotnummer of het nummer van de specifiek gedefinieerde productiefraction bij continu productie en de nauwkeurige beschrijving van de opslaglocatie (tank nr, silo nr, enz) in geval van bulkopslag;
- naam en adres van de klanten aan wie de diervoeders geleverd worden en het lotnummer of het nummer van de specifiek gedefinieerde productiefraction bij continu productie en de nauwkeurige beschrijving van de opslaglocatie (tank nr, silo nr, enz) in het geval van bulk opslag.

---

⁴ Bijlage V van het Koninklijk Besluit van 21/02/2006 dat de voorwaarden voor erkenning en toelating bepaalt voor de inrichtingen uit de diervoedersector.

⁵ Deze specifieke voorwaarden voor monstername zijn niet van toepassing voor de inrichtingen uit de diervoedersector die voerdersmiddelen op de markt brengen van dierlijke oorsprong die exclusief bestemd zijn voor gezelschapsdieren.